

Temyiz Eden (Davacı) : Özdağ Bilişim ve Motorlu Araçlar Sanayi ve Ticaret Ltd. Şti.
Vekili : Av. Efser Zeynep Ergün, Av. Levent Belli
Büyükdere Cad. No:127 Astoria A Kule K:6-7-24-25-26-27, B Kule
K:24-Esentepe/İSTANBUL
Karşı Taraf (Davalı) : Rekabet Kurumu Başkanlığı
Üniversiteler Mah. 1597. Cad No:9 Bilkent-Çankaya/ANKARA
Vekili : Hukuk Müşaviri Mehmet Özden-Aynı adreste
İstemin Özeti : Danıştay Onüçüncü Dairesi'nin 19/11/2015 günlü, E:2011/2425, K:2015/4066 sayılı kararının temyizden incelenerek bozulması, davacı tarafından istenilmektedir.
Savunmanın Özeti : Danıştay Onüçüncü Dairesi'nce verilen kararın usul ve hukuka uygun bulunduğu ve temyiz dilekçesinde öne sürülen nedenlerin, kararın bozulmasını gerektirecek nitelikte olmadığı belirtilerek temyiz isteminin reddi gerektiği savunulmaktadır.
Danıştay Tetkik Hakimi : Mehmet BOZDOĞAN
Düşüncesi : Temyiz isteminin reddi ile Daire kararının onanması gerektiği düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Hüküm veren Danıştay İdari Dava Daireleri Kurulunca, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 17/2. maddesi uyarınca davacının duruşma istemi yerinde görülmeyle dosya incelendi, gereği görüldü:

Dava; Rekabet Kurulu'nun 23/09/2010 günlü, 10-60/1274-480 sayılı kararının davacı şirkete ilişkin kısmının ve 15/02/2009 günlü, 27142 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren "Rekabeti Sınırlayıcı Anlaşma, Uyumlu Eylem ve Kararlar ile Hakim Durumun Kötüye Kullanılması Halinde Verilecek Parâ Cezalarına İlişkin Yönetmelik" in 5. maddesinin 1. fıkrasının (b) bendindeki "binde beşi" ibaresinin iptali istemiyle açılmıştır.

Danıştay Onüçüncü Dairesinin 19/11/2015 günlü ve E:2011/2425, K:2015/4066 sayılı kararıyla; Anayasa'nın 124. maddesi, 4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanun'un 3., 4., 16., 27., 34. ve 36. maddeleri, 5326 sayılı Kabahatler Kanunu'nun 3. ve 4. maddeleri, Rekabeti Sınırlayıcı Anlaşma, Uyumlu Eylem ve Kararlar ile Hakim Durumun Kötüye Kullanılması Hâlinde Verilecek Para Cezalarına İlişkin Yönetmeliğin 5. maddesi belirtilerek; kamu tüzel kişiliğini haiz, idarî ve mali özerkliğe sahip bir kamu kurumu olan Rekabet Kurumu'nun, 4054 sayılı Kanun'un kendisine tanıdığı görev ve yetkilerle sınırlı olarak yönetmelik çıkarma yetkisinin bulunduğu; davalı idarenin ikincil düzenleme yetkisinin, 4054 sayılı Kanun'un belirlediği çerçeve ve 5326 sayılı Kanun'un genel hükümler bölümünde yer alan kural ve ilkelerle sınırlandırıldığı; idarî yaptırımlar konusunda genel kanun niteliğini haiz Kabahatler Kanunu'nun, idarî yaptırımlar konusunda, yaptırımın türü, süresi ve miktarı bakımından mutlak olarak kanunilik ilkesini benimsemiş bulunduğu; 4054 sayılı Kanun'un 16. maddesi bu açıdan irdelendiğinde, söz konusu maddede, yaptırımın türünün, idarî para cezası; miktarının ise, teşebbüs veya teşebbüs birliğinin nihaî karar tarihinden bir önceki yıl cirosunun yüzde onuna kadar olarak belirlendiği; Kurul'un nispî olarak belirlenen idarî para cezasına ilişkin oran noktasında takdir yetkisi bulunduğu, dava konusu Yönetmelik hükümlerinde ise, idarî para cezası dışında bir idarî yaptırım öngörülmediği ve yüzde on sınırının üzerine çıkacak bir oran belirlenmediği açık olduğundan, bu yönüyle Yönetmelik hükümlerinde idarî yaptırımların kanuniliği ilkesine aykırı bir yön bulunmadığı; Kurul'un, 4054 sayılı Kanun'un 16. maddesinin gerek değişiklikten önceki

gerekse bugünkü hâlinde, teşebbüs veya teşebbüs birliğinin cirosunun % 10'una kadar ceza uygulamak yetkisini haiz olduğu ve hiçbir şekilde bu sınırın aşılamayacağı, anılan maddede, "...ihlâlin tekerrürü, süresi, teşebbüs veya teşebbüs birliklerinin piyasadaki gücü, ihlâlin gerçekleşmesindeki belirleyici etkisi, verilen taahhütlere uyup uymaması, incelemeye yardımcı olup olmaması, gerçekleşen veya gerçekleşmesi muhtemel zararın ağırlığı gibi hususları..." ibarelerine yer verilmek suretiyle idarî para cezasının belirlenmesinde dikkate alınacak hususların örnek kabilinden sayıldığı; belirtilen maddede oran belirlenirken dikkate alınacak hususlara yer verildiği, söz konusu hususların orana etkisi noktasında bir belirlemeye gidilmediği ve bu konunun 16. maddenin son fıkrası uyarınca Kurum tarafından konu hakkında çıkarılacak Yönetmeliğe bırakıldığı; söz konusu Yönetmeliğin, 4054 sayılı Kanun'un 16. maddesinde belirtilen hususlara ilişkin olarak ve anılan maddenin verdiği yetki uyarınca, 5326 sayılı Kanun'un 4. maddesinde ifadesini bulan kanunilik ilkesi sınırları çerçevesinde ve bu Kanun'un 17. maddesinin 2. fıkrası ile 4054 sayılı Kanun'un 16. maddesinde idarî para cezası miktarının belirlenmesinde kullanılacağı öngörülen kriterler göz önüne alınarak, Kanun'da öngörülen azami yüzde onluk oranı aşmamak üzere belirlenmesine yönelik olarak ve Kanun'un verdiği takdir yetkisinin objektifleştirilmesi amacıyla yapılan Yönetmeliğin dava konusu edilen **5. maddesinin 1. fıkrasında** üst hukuk normlarına ve dayanağı Kanun hükümlerine aykırılık bulunmadığı; mevzuatta meslek personeli açısından uzman ve uzman yardımcısı ayrımı yapılmadığından ve 4054 sayılı Kanun'un 40, 41 ve 43. maddelerinde öngörülen süreler disiplinler nitelikte olduğundan davacının, uyuşmazlık konusuyla ilgili soruşturmada uzman yardımcılarının görevlendirildiği, sürelere uyulmadığı ve bunun usule aykırı olduğu yolundaki iddialarının yerinde ve işlemi kusurlandırıcı nitelikte olmadığı; Citroen Türkiye Bayi Konseyi üyesi olan ve davacı şirketin de aralarında olduğu 42 adet Citroen yetkili satıcısı ve servisinin 4054 sayılı Kanun'un 4. maddesini ihlal edip etmediklerinin tespiti amacıyla açılan soruşturma sonucunda 25/02/2010 günlü, SR/10-4 sayılı soruşturma raporunun düzenlendiği, genel olarak otomotiv sektöründe 34 adet distribütörün 51 marka ile faaliyette bulunduğu, Citroen markasının pazar payının 2008 yılında % 2,68 ve 2009 yılında % 2,30 seviyelerinde olduğu, bayiler arasında "İş Geliştirme Konseyi" olarak ifade edilen Bayi Konseyi'nin 2001 yılında bayilerin müşteri memnuniyeti, marka gelişimi ve pazar payının artırılması konularında ana distribütör olan Baylas ile görüş alışverişinde bulunmak ve bayilerin ortak sorunlarını dile getirmek amacıyla Baylas'ın teşviki ile kurulduğu, Konseyin özellikle araç satışı bakımından fiyat indirimi gibi konuların belirlenmesi ve satış sonrası hizmetler bakımından işçilik ücretlerinin ve özellikle sigorta şirketlerine karşı yedek parça fiyatlarının ve tedarik koşullarının tespit edilmesi konusunda işlevi bulunduğu, yerinde incelemelerde bulunan belgelerden, bayilerin "fiyat istikrarı" adı altında yaptıkları tespit edilen çalışmaların 2007 yılının ilk aylarından başladığı, Bayi Konseyi çatı olarak kullanılmakla birlikte, söz konusu ihlale katılanların İstanbul'daki bayiler ile İstanbul pazarını etkileyebilecek Kocaeli ve Tekirdağ gibi yakın illerdeki bayiler olup bir dönem konsey başkanlığı yapmış olan Samsun ilindeki bayinin de anlaşmaya dâhil olduğu, Konsey'in çalışmalarının gerek perakende satışlarda, gerekse filo satışlarında ana distribütörün belirlediği tavsiye fiyatlar üzerinden yapılacak iskontoların belirlenmesinde yoğunlaştığı, sözü edilen fiyat birlikteliğine uyulmasını sağlamak amacıyla Konsey tarafından bir denetim sisteminin oluşturulduğu, bayiler tarafından yaptırılan müşteri memnuniyeti araştırmasına alternatif olması ve müşteri memnuniyetini ölçmek amacıyla yanında fiyat birlikteliğinin devamını sağlamak adına, anlaşmaya uymayan bayilerin tespit edilmesi için "Duyar Danışmanlık" unvanlı bir şirket ile anlaşma yapıldığı, bu anlaşma çerçevesinde adı geçen şirketin, "gizli müşteri araştırması" adıyla bir çalışma yürüttüğü, bu çalışmada, müşteri gibi davranan araştırma şirketi çalışanları tarafından bayilerin belirlenen fiyatlardan daha düşük fiyatlar uygulayıp uygulamadıklarının ses kayıtları alınmak suretiyle tespit edildiği, daha sonra ses kayıtlarının ilgili bayiye ve Konsey başkanına iletilmesi, başkan ve birkaç üye tarafından kayıtlar dinlenmek suretiyle bir değerlendirme

T.C.
DANIŞTAY
İDARİ DAVA DAİRELERİ KURULU

Esas No : 2016/2055

Karar No : 2018/4156

yapıldığı, ihlali gerçekleştiren bayilerin ihlalin nedenlerine ilişkin açıklamalarda bulunduğu, Konsey yapılanmasında fiyat birlikteliğinin devamlılığının sağlanması için ceza mekanizmasına da yer verildiği, bu bağlamda fiyat birlikteliğine aykırı davranan bayiye Konsey tarafından 7.500-TL olarak belirlenen para cezasının verildiği, söz konusu fiyat anlaşmasının 2008 yılı sonuna kadar uygulandığı, davalı idarece yürütülen soruşturmada Konsey toplantılarında alınan kararların, toplantı belgelerinin, anlaşmaların, hakkında soruşturma yürütülen teşebbüslerden istenen Citroen marka araçlara ilişkin 2007 ve 2008 yıllarına ait faturaların ve e-postaların incelendiği, bayiler arasında yapılan yazışmaların büyük çoğunluğunun satış fiyatlarına ilişkin olduğu, davacı şirketin de söz konusu ihlale katıldığı, ancak ihlal konusu faaliyetlerin yıllık gayrisafi gelirler içerisindeki payının çok düşük olmasının hafifletici sebep olarak kabul edilerek dava konusu Kurul kararıyla 2009 mali yılı sonunda oluşan gayrisafi gelirin %0,5'i oranında (117.183,00-TL) idari para cezası verildiği; dosyada mevcut bilgi ve belgelerden, Bayi Konseyi çatısı altında bazı İstanbul bayileri, Tekirdağ, Kocaeli ve Samsun bayilerinin, Citroen marka yeni araç satışı pazarında bayiler arası rekabeti kısıtlamak amacıyla fiyat ve indirim oranlarında anlaşmaları, belirlenen fiyatlara uyulmasını teminen denetim ve cezalandırma yaptıkları, hatta anlaşmaya uymayan bayilerin tespit edilmesi için "Duyar Danışmanlık" unvanlı bir şirketten yardım aldıkları ve rekabeti bozma amacı taşıyan söz konusu anlaşmanın uygulandığı, anılan marka otomobillerin satış sonrası yedek parça, bakım onarım hizmetleri pazarında da fiyat tespit anlaşması yaptıkları ve yeni araç satışına ilişkin fiyat belirlemeye dair anlaşmaya katılan firmaların süreç içerisinde ortaya koydukları davranışların anlaşma konuları ile uygunluk gösterdiği, soruşturma raporunda da fiyat birlikteliğine ilişkin bayi iradelerinin ortaya konulduğu; bu bağlamda, davacı şirketin Citroen Türkiye Bayi Konseyi bünyesinde yürütülen çalışmalara katıldığı, Konsey tarafından fiyat birlikteliğine uymadığı gerekçesiyle hakkında ceza uygulandığı, davacının özel durumunun kendisini anlaşmaya bağlı sayarak ceza ödemesini engellemediği anlaşıldığından, davacının rekabeti kısıtlamaya yönelik bu faaliyetleriyle 4054 sayılı Kanun'un 4. maddesini ihlâl ettiği gerekçesiyle, davanın reddine karar verilmiştir.

Davacı, anılan kararı temyiz etmekte ve bozulmasını istemektedir.

Temyiz edilen kararlar ilgili dosyanın incelenmesinden; Danıştay Onüçüncü Dairesi'nce verilen kararın usul ve hukuka uygun bulunduğu, dilekçede ileri sürülen temyiz nedenlerinin kararın bozulmasını gerektirecek nitelikte olmadığı anlaşıldığından, davacının temyiz isteminin reddine, Danıştay Onüçüncü Dairesi'nin 19/11/2015 günlü, E:2011/2425, K:2015/4066 sayılı kararının ONANMASINA, kararın tebliğ tarihini izleyen 15 (onbeş) gün içinde karar düzeltme yolu açık olmak üzere, 17/10/2018 gününde oybirliği ile karar verildi.

Başkan Hasan GÜZELER	Üye Ziya ÖZCAN	Üye Yalçın EKMEKÇİ	Üye Doç. Dr. Selami DEMİRKOL	Üye Bilal ÇALIŞKAN

Üye Turgay Tuncay VARLI	Üye Oğuz YAĞLICI	Üye Hasan ODABAŞI	Üye Muhsin YILDIZ	Üye Cevdet ERKAN

Üye
Bilge
APAYDIN

